

۷۷۳۰۲

اشاره:

نوشтар حاضر به بحث و بررسی پیرامون شرایط کارگزاران
حکومتی در قرآن و حدیث می پردازد
که هم اکنون از نظر خواسته‌گان و همراهان گرامی می گذرد.

شرایط کارگزاران حکومتی در قرآن و حدیث

■ حمید مصدقی

۱۴ شماره ۱۳۸۸ / خرداد ۸۸

تعهد و تخصص

از منظر آیات و روایات دو اصل تخصص و تعهد برای پذیرش مدیریت در جامعه لازم و ملزم یکدیگر و غیرقابل انفکاک اند و از مهم ترین شرایط کارگزار از دیدگاه قرآن محسوب می‌شوند؛ چنانکه در داستان حضرت موسی وقتی یکی از دختران حضرت شعیب (علیه السلام) حضرت موسی را برای استخدام انتخاب کرد دلیل آن را این گونه بیان می‌کند که: پدر، موسی را استخدام کن، چرا که بهترین کسی را که می‌توانی استخدام کنی، کسی است که قوی و امین باشد. در جمله کوتاهی که در آیات فوق از زبان دختر شعیب در مورد استخدام موسی آمده، مهم ترین و اصولی ترین شرایط مدیریت به صورت کلی و فشرده خلاصه شده است و آن قدرت و امانت است. بدیهی است منظور از قدرت تنها قدرت جسمانی نیست، بلکه مراد توانایی بر انجام مسئولیت است. یک مدیر قوی کسی است که حوزه مأموریت خود را به خودی بشناسد، از انگیزه‌ها با خبر باشد، در برنامه‌ریزی مسلط و از ابتکار عمل کافی و در تنظیم کارها مهارت لازم را داشته باشد، هدف‌های اروشن کند و نیروها را برای رسیدن به هدف پرسیح نماید. در داستان حضرت یوسف نیز گفته و که فرمود: مرا بر خزانه‌های این سرزمین بگمار، نیز امن نگهبانی دانا هستم. علاوه بر این که حاکی از زندگی توان و دانش یوسف (علیه السلام) بگیر، امور یاد شده است، جمله این حفظ علیم دلالت بر این نیز دارد که در این آبه دانش و توان، دوشیزه اساسی برای مدیریت و دیگران را به این تصدی وزارت ذکر شده می‌باشد و نیز تنهای بدون تخصص و دانش، و نیز تخصص بدون تمهید، کارساز نیست. کسی که علم و آگاهی لازم در زمینه مسئولیت محوله را ندارد، هر چه بیشتر سعی و تلاش نماید، بیشتر باعث ضرر و زیان به زیر مجتمعه خویش خواهد شد و منابع انسانی و مادی را به خواهد داد. امام صادق (علیه السلام) در این باره این گونه می‌فرماید: آن که بی بصیرت عمل می‌کند، به کسی ماند که به بی‌راهه رود و شتاب و تلاش او در حرکت جز دوری از مقصد و هدف برایش نخواهد داشت. سپردن مدیریت‌ها به کسانی که دارای تخصص لازم هستند به معنای حرکت مدیریت و راهبری جامعه در مسیر روش و بیرون اتحاراف برای رسیدن به اهداف مورد نظر خود و جامعه می‌باشد؛ چنان که حضرت امیر می‌فرمایند: آن که با بصیرت و آگاهی کافی عمل کند، به کسی می‌ماند که در راه روش قدم برمی‌دارد. از دیدگاه و منظر دین، مسئولیت‌ها پاید به کسانی و اگذار شود که علاوه بر تعهد، تخصص و دانش لازم برای انجام دادن مسئولیت را داشته باشد. در تفسیر تمونه ذیل آیه ۲۶ سوره قصص آمده است که: آنها که در سپردن مسئولیت‌ها و کارها تنها به امانتداری و پاکی قناعت می‌کنند، به همان اندازه در اشتباهند که برای پذیرش مسئولیت، داشتن تخصص را کافی می‌دانند.

ساده‌زیستی

یکی دیگر از ویژگی‌های مهم کارگزاران نظام اسلامی ساده‌زیستی است. ساده‌زیستی و دوری از تجمل گرایی یکی از ارزش‌های پذیرفته مکتب انتیاب است. از این رو رهبران الهی ساده زندگی می‌کردند و دیگران را به این امر دعوت می‌کردند. در این باره قرآن در آیات ۱۰ سوره فرقان ساده‌زیستی و دوری از زندگی مرفه و کاخ نشینی را زندگانی شایسته و بایسته برای رهبران جامعه اسلامی معرفی می‌کند. هم چنین در آیه ۲۱ سوره طه بر لزوم پرهیز رهبران الهی، از دنیاطلبی و توجه به دنیاگرایان تأکید می‌کند و می‌فرماید: و هرگز چشمان خود را به نعمت‌های مادی، که به گروه هایی از آنان داده ایم، می‌فکن! اینها شکوفه‌های زندگی دنیاست تا آنان را در آن بیازمانیم و روزی پروردگاریت بهتر و پایدارتر است! امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) بر حالی دنیا را ترک کرد که هیچ درهم و دیناری یا قیمت‌گذاشتن در درجای دیگر می‌فرمایند: پیامبر (صلی الله علیه و آله) مانند برده‌گان می‌خوردند و مانند برده‌گان می‌نشستند روی زمین می‌نشستند و روی زمین می‌خوابیدند. یا توجه به این اصل است که علی (علیه السلام) عثمان بن حنف استاندار بصره را به خاطر شرکت او در مجلسی که فقیران حضور ندارند و از غذاهای رنگارنگ استفاده شده، مذمت کرده چنین می‌فرماید:... امام و رهبر شما از دنیا به جامه و از غذا به دو قرص نان اکتفا کرده است، اگر بخواهیم می‌توانیم غذای خوبی را از عسل مصفا و مفرغ گنیم و لباس خوبی را از ابریشم قرار دهم... چگونه

ممکن است هوای نفس بـر من غلبه کند و مرا به سوی انتخاب
بـهترین خوراکها بـکشاند در صورتی که شاید در حجاز زیمامه
افرادی باشند که امید همین یک قرص نان را هم ندارند و دیر
زمانی است که شکمـشان سـر نـشـده است؟ آیـا سـزاوار است شب
را با سـیرـی صـبـحـ کـنـمـ درـ صـورـتـیـ کـهـ درـ اـطـرـافـ شـكـمـهـایـ گـرسـنـهـ
وـ جـگـرـهـایـ سـوزـانـ قـرـارـ دـارـدـ؟ـ...ـ اـمـامـ رـاحـلـ شـاـگـرـدـ مـتـازـ مـکـتبـ
پـیـامـبـرـ نـیـزـ باـ پـیـروـیـ اـزـ قـرـآنـ مـیـ گـوـیدـ:ـ رـئـیـسـ جـمـهـرـ وـ وـکـلـایـ
مـجـلـسـ اـزـ طـبـقـهـ اـیـ باـشـنـدـ کـهـ محـرـومـیـتـ وـ مـظـلـومـیـتـ مـسـتـضـعـفـانـ وـ
محـرـومـانـ جـامـعـهـ رـاـ لـمـسـ نـمـودـ وـ درـ فـکـرـ رـفـاهـ آـنـانـ باـشـنـدـ نـهـ اـزـ
سـرمـایـهـ دـلـارـ وـ زـمـنـ خـواـرـانـ وـ صـدـرـنـشـيـنـانـ مـرـفـهـ وـ غـرـقـ درـ لـذـاتـ وـ
شـهـوـاتـ کـهـ تـلـخـیـ مـحـرـومـیـتـ وـ رـنجـ گـرـسـتـکـانـ وـ پـاـبرـهـنـگـانـ رـاـ
نمـیـ تـوـانـدـ بـفـهـمـندـ.

سعه صدر

یکی از ویژگی ها و صفات مهم کارگزاران سـعـهـ صـدـرـ استـ؛ـ سـعـهـ
صـدـرـ کـهـ اـزـ جـمـلـهـ الطـافـ خـداـونـدـ استـ وـ شـخـصـ رـاـقـوـیـ،ـ صـبـورـ وـ تـوـانـاـ
مـیـ کـنـدـ تـاـ درـ خـواـستـهـ هـایـ خـودـ مـوـقـعـ شـوـدـ وـ اـیـنـ اـمـرـ بـاعـثـ شـدـ کـهـ
اـزـ صـفـاتـ ضـرـورـیـ کـارـگـزـارـانـ مـحـسـوبـ شـوـدـ.ـ قـانـونـ گـذـارـیـ،ـ مـهـمـ
تـرـینـ وـظـیـفـهـ قـوـهـ مـقـنـنـهـ،ـ کـارـ پـیـچـیدـهـ اـیـ اـسـتـ وـ هـرـ قـدـرـ کـارـیـ
بـیـچـیدـهـ تـرـ باـشـدـ مشـکـلـاتـ آـنـ اـفـزـونـ تـرـ وـ آـفـاشـ بـیـشـتـرـ استـ؛ـ یـهـ
هـمـیـنـ دـلـیـلـ،ـ نـمـایـنـدـگـانـ بـایـدـ دـارـایـ حـوـصـلـهـ زـیـادـ وـ ظـرـفـیـتـ کـافـیـ
درـ روـبـارـوـیـ یـاـ مشـکـلـاتـ باـشـنـدـ.ـ درـ قـرـآنـ درـیـارـهـ پـیـامـبـرـ
اعـظـمـ(صـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ وـآلـهـ)آـمـدـ استـ؛ـ الـمـ نـشـرـ لـکـ صـدـرـ کـیـ؛ـ آـیـاـ
ماـ سـینـهـ توـ رـاـ کـشـادـهـ نـسـاخـتـیـمـ کـهـ مرـادـ اـزـ شـرـحـ صـدـرـ وـسـولـ
خـداـ(صـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ وـآلـهـ)گـسـتـرـدـگـیـ وـ وـسـعـتـ نـظـرـیـ اـسـتـ،ـ یـهـ
طـوـرـیـ کـهـ ظـرـفـیـتـ تـلـقـیـ وـحـیـ وـ نـیـزـ نـیـروـیـ تـبـلـیـغـ آـنـ وـ تـحـمـلـ
نـاـمـلـیـاتـیـ کـهـ درـ اـیـنـ وـاهـ مـیـ بـینـدـ رـاـ دـاشـتـهـ يـاـشـدـ وـ هـمـ چـنـینـ
حـضـرـتـ مـوـسـیـ یـهـ هـنـگـامـیـ کـهـ دـعـوـتـ حـودـ رـاـ شـرـوعـ مـیـ کـرـدـ،ـ
اـولـینـ خـواـستـهـ اـشـ اـزـ خـداـونـدـ شـرـحـ صـدـرـ بـودـهـ اـسـتـ؛ـ چـنـانـ کـهـ
مـیـ فـرـمـاـیدـ:ـ قـالـ رـبـ اـشـ رـاـ صـدـرـیـ؛ـ پـیـورـدـ کـارـگـزـارـانـ بـایـدـ کـشـادـهـ کـنـ.ـ کـارـگـزـارـانـ بـایـدـ درـ مـقـابلـ

انتـقادـ مـخـالـفـانـ تـحـمـلـ خـودـ رـاـزـ دـسـتـ دـادـهـ،ـ عـجـولـانـهـ قـضـاوـتـ کـنـنـدـ وـ آـنـ رـاـ سـرـکـوبـ کـنـنـدـ،ـ بـلـکـهـ باـ سـعـهـ
صـدـرـ بـهـ اـنـقـادـ آـنـ تـوـجـهـ کـرـدـ،ـ حـقـایـقـ رـاـقـبـولـ کـنـنـدـ،ـ کـهـ رـوـحـ اـنـقـادـنـیـرـیـ صـفـتـیـ پـسـنـیدـهـ اـسـتـ.ـ هـمـ چـنـینـ
بـایـدـ کـارـگـزـارـانـ درـ قـبـالـ خـواـستـهـ اـیـ مشـرـعـ مـرـدمـ وـ رسـیدـگـیـ یـاـ مشـکـلـاتـ آـنـانـ پـرـحـوـصـلـهـ بـودـهـ وـ هـمـتـ بـلـنـدـ دـاشـتـهـ
باـشـنـدـ.ـ چـنـانـ کـهـ حـضـرـتـ عـلـیـ(عـلـیـهـ السـلـامـ)ارـمـزـ مـوـقـقـیـتـ کـارـگـزـارـانـ رـاـ سـعـهـ صـدـرـ دـانـسـتـهـ،ـ مـیـ فـرـمـاـیدـ:ـ الـهـ الرـیـاسـهـ سـعـهـ
الـصـدـرـ؛ـ وـسـیـلـهـ رـیـاستـ وـ حـکـمـرـانـیـ سـعـهـ صـدـرـ اـسـتـ.ـ آـنـ حـضـرـتـ(عـلـیـهـ السـلـامـ)خـطاـبـ بـهـ مـالـکـ اـشـتـرـ درـ خـصـوصـ رـعـایـتـ
صـفـتـ سـعـهـ صـدـرـ فـرـمـوـدـ:ـ آـنـگـاهـ اـزـ آـنـانـ (مـرـدمـ) خـشـوـنـتـ وـ تـأـوـانـیـ درـ سـخـنـ رـاـ تـحـمـلـ کـنـ وـ کـمـ حـوـصـلـگـیـ وـبـیـ اـعـتـنـایـیـ رـاـ وـاـکـذـارـ.

حسـنـ مـعـاـشرـتـ

ازـ دـیدـگـاهـ اـسـلـامـ کـارـگـزـارـانـ خـدـمـتـگـزـارـانـ مـرـدمـ هـسـتـنـدـ،ـ نـهـ اـرـیـابـ آـنـانـ.ـ اـزـ اـینـ روـ بـایـدـ نـحوـهـ رـفـتـارـ وـ مـعـاـشرـتـ آـنـانـ بـاـ مـرـدمـ،ـ بـرـ اـسـاسـ عـنـاصـرـ
أـرـزـشـیـ اـسـلـامـ يـاـشـدـ.ـ کـارـگـزـارـ حـکـمـتـ اـسـلـامـیـ نـیـزـ بـایـدـ اـزـ عـنـاصـرـ مـهـمـ اـخـلـاقـیـ هـمـ چـونـ تـوـاضـعـ،ـ حـسـنـ خـلـقـ،ـ مـهـرـ بـهـ مـرـدمـ وـ...ـ بـهـرـهـ مـنـدـ باـشـدـ؛ـ
چـنـانـ کـهـ درـ قـرـآنـ خـطاـبـ بـهـ رـسـولـ اـکـرمـ(صـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ وـآلـهـ)ضـرـورـتـ خـوشـ خـلـقـ،ـ تـرـمـشـ وـ رـأـفـتـ رـهـبـرـانـ الـهـیـ بـاـ مـرـدمـ بـیـانـ شـدـهـ وـ سـنـگـدـلـیـ
وـ خـشـوـنـتـ آـنـانـ رـاـ مـوـجـبـ پـرـاـکـنـدـگـیـ مـرـدمـ اـزـ پـیـارـمـشـانـ مـیـ دـانـدـ وـ مـیـ فـرـمـاـیدـ:ـ بـهـ (بـرـکـتـ) رـحـمـتـ الـهـیـ،ـ درـ بـرـایـبـ آـنـانـ مـرـدمـ نـرـمـ (وـ مـهـرـبـانـ)
شـدـیـ اوـ اـکـرـ خـشـنـ وـ سـنـگـدـلـ بـودـیـ،ـ اـزـ اـطـرـافـ توـ،ـ پـرـاـکـنـدـهـ مـیـ شـدـنـ.ـ پـسـ آـنـهاـ رـاـ بـیـخـشـ وـ بـرـایـ آـنـهاـ آـمـرـشـ بـطـلـبـ اوـ درـ کـارـهاـ،ـ بـاـ آـنـانـ مـشـورـتـ
کـنـ اـمـاـهـنـگـامـیـ کـهـ تـصـمـیـمـ گـرفـتـیـ،ـ (قـاطـعـ بـاشـ اوـ) بـرـ خـداـتـکـلـ کـنـ اـزـ رـاـخـداـونـدـ مـتـکـلـانـ رـاـ دـارـوـسـتـ دـارـ.ـ بـنـایـرـ هـمـینـ اـصـلـ حـضـرـتـ عـلـیـ(عـلـیـهـ
الـسـلـامـ)بـهـ کـارـگـزـارـانـیـ هـمـ چـونـ مـحـمـدـبـنـ اـبـوـبـکـرـ وـ مـالـکـ اـشـتـرـ تـوـصـیـهـ مـیـ کـنـدـ کـهـ بـاـ مـرـدمـ بـرـ اـسـاسـ مـهـرـ،ـ عـاطـفـهـ،ـ عـفـوـ وـ تـوـاضـعـ بـرـخـورـدـ کـنـنـدـ؛ـ چـنـانـ
کـهـ خـطاـبـ بـهـ مـحـمـدـبـنـ اـبـوـبـکـرـ فـرـمـوـدـ:ـ بـاـ آـنـ فـرـوـنـ باـشـ وـ تـرـمـخـوـ وـ هـمـوـارـ وـ گـشـادـهـ روـ...ـ هـمـ چـنـینـ خـطاـبـ بـهـ مـالـکـ اـشـتـرـ فـرـمـوـدـ:ـ دـلـ خـوـشـ

سـعـهـ

دایا مهر به دعیت سرشار ساز و به آنان محبت نموده و لطف نما، برای آنان درنده ای خونجوار میباش که سوردنشان را غنیمت شماری اچه رعیت دو دسته اند: یا برادر دینی توائد، یا در آفرینش با توبه ابرو همانندند که از آنان لغتش (و گناه) سرمی زند و دستخوش انحراف می شوند او صافی که در و خواسته و ناخواسته دستشان به ناروا و خطأ آلوهه می گردد. پس آنان را مورد عفو قرار داده و از گناهشان درگذر... امام موسی بن جعفر(ع) فرماندهی و نیز در حدیثی می فرماید: سلطان عالی است پس دوست بدارید برای او آن چه را که برای خود دوست می دارید و ناخوش مدیر نهايت دارید برای او آن چه را برای خود ناخوش دارید.

- از مهمترین
- او صافی که در
- و خواسته و ناخواسته دستشان به ناروا و خطأ آلوهه می گردد.
- نیز در حدیثی می فرماید: سلطان عالی است پس دوست بدارید برای او آن چه را که برای خود دوست می دارید و ناخوش
- مدیر نهايت
- لزوم را دارد،
- پیراستگی از

عدالت و ظلم مستیزی

از مهمترین او صافی که در فرماندهی و مدیر نهايٰت لزوم را دارد، پیراستگی از هرگونه تعیض و ظلم است. در قرآن مجید یکی از اهداف هرگونه تعیض بیشتر انبیاء پرقراری عدالت بیان شده است و یا صراحت همه مسلمانان را مخاطب قرار داده، دعوت به اقامه کامل عدل می کند. یا ایها و ظلم است. در الذين آمنوا کونوا قومین بالقسط شهداء لله ولو على انفسكم او الوالدين والاقربين نسأة ای کسانی که ایمان آورده اید! کاملا قیام به عدالت کنید! برای خدا شهادت دهید، اگرچه (این گواهی) به زیان خود شما، یا پدر و مادر و نزدیکان شما بوده باشد ایه لین ترتیب قرآن از اهداف بعثت کریم، هر نوع ملاحظه کاری را در زمینه اجرای اصول عدالت، حتی در مورد نزدیک ترین نزدیکان، منمنع می شمارد، نمایندگان نیز به علت وظیفه خطیرشان هم باید عادل باشند و هم مساوات نگر تا هیچ گاه از مسیر عدالت منحرف نشده و در سیاستگذاریهای کشور عدالت را انتبیاه پرقراری عدالت بیان رعایت کنند، چه بسا به حاضر عدم رعایت عدالت، حق محرومی ضایع شده و انسانی بی گناه به بای دار برود، حضرت علی (علیه السلام) درباره کارگزاران برتر می فرماید: برترین کارگزاران کسانی هستند که نام و خاطره اشان به عدل یاد شود. عدالت در بعد حقوق و قانونگذاری که از وظایف مهم نمایندگان است در حکومت علیوی به معنای جلوگیری از استنبط تعیض آمیز از قانون بود، زیرا اگر این جریان در اسلام رشد می کرد و وجهه شرعی به خود می گرفت خطری پس بزرگ بود. از جمله مواردی که در این رابطه می توان بر شمرد، اقدام خوارج بود که با سوی استنبط از آیات قرآنی، نظامی حقوقی را ترسیم کردند که اشخاص گناهکار در زمرة کارگران قرار گرفته و برآسas آن مخاطب قرار داده، دعوت به اقامه کامل عدل می کند

امانت داری

در منطق قرآن امانتداری، از ملاک های استخدام و به کارگیری افراد می باشد، چنان که می فرماید: قال احدهما یا بت استاجره ان خیر من استاجره القوى الامين، یکی از آن دو (دختر) گفت: پدرم! اورا استخدام کن، زیرا بپرین کسی را که می توانی استخدام کنی آن کسی است که قوی و امین باشد. در سوره مبارک یوسف نیز بر لزوم امانتدار بودن کارگزاران حکومت تاکید شده، می فرماید: قال اجعلنى على خزانة الأرض اتنى حفظ عليم، حفظ در این آیه، به معنای نگه دارنده و دیعه است. گفته است از این که یوسف (علیه السلام) برای رسیدن به مقام خزانه داری، از خود به صفت حفظ و علیم یاد می کند، استفاده می شود که کارگزار حکومت، باید امین باشد. پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آله) نیز در این مورد می فرماید: حکومت در دست کارگزار، امانت است و آن در روز قیامت مایه خواری و پیشمانی است، مگر این که کسی آن را به حق و لازمه مشروع تصاحب کند، و به وظیفه خوش عمل نماید. حضرت علی (علیه السلام) نیز در نامه ای به اشتی بن قیس استاندار آذربایجان نوشت فرمانداری برای تو و سیله آب و نان نیست، بلکه امانتی است که به عهده ات و اگذار شده است این سخن امام نشان می دهد کارگزاران باید نسبت به مقام و منصب خوبی به چشم امانت ینگرند و در این صورت باید امانت داران خوبی باشند، به همین دلیل، وقتی به آن حضرت حبیر رسید که یکی از کارگزاران از مقام خود سوی استفاده کرده است، پرایش این گونه می نویسد: از تو به من خبری رسیده است، اگر چنان کرده باشی، پروردگار خود را به خشم آورده و امام خود را نافرمانی کرده و امانت خود را از دست داده باشی.

قاطعیت و شجاعت

نمایندگان مجلس در رأس هرم قانونگذاری کشور قرار دارند و بنابر مسئولیتی که بر عهده دارند مرکز قتل اندیشه ها و طرح ها و پیشنهادها هستند، از این جهت به لحاظ موقعيت خود ب اراده و نیرو نیاز دارند. آن ها باید پس از برسی تمام جواب، تصمیم قاطع بگیرند و هر نوع تردید و دودلی را کنار بگذارند و با اعتماد به عنایت الهی، نظر خود را صادر نمایند. قرآن کریم بر لزوم قاطعیت و صلابت رهبری پس از مشورت و تصمیم نهایی خویش، در مقام اجرا تاکید کرده، می فرماید: ... هنگامی که تصمیم گرفتی، (قاطع باش او) بر خدا توکل کن! زیرا خداوند متکلان را دوست دارد. هم چنین در قرآن سفارش شده است که مومنان در مقابل دشمنان احساس ترس نکرده و در برای ملامت سرزنش کنند گان تسلیم نشوند: فلا تخافوه و خافون ان کنتم مومنین،... پس اگر ایمان دارید از آنان ترسید و فقط از (مخالفت) من بترسید. امام علی (علیه السلام) شک و تردید بی مورد رانی کرده و می فرماید: علم خود را به جهل و یقین خویش را به شک تبدیل نکنید، وقتی دانستید عمل کنید و زمانی که یقین کردید، اقدام نمایید و در یکی از سخنان خود چنین می فرماید: سستی ها را بآزاده نیرومند از خود دور کنید. در حوزه فرهنگ سیاسی امام علی (علیه السلام)، زمامدار و دولتمردان اسلامی باید قاطع و شجاع باشند تا با انجام وظایف خود به اهداف بلند اسلام دست یابند. از این رو است که علی (علیه السلام) به مالک اشتر دستور می دهد که کسی را به عنوان فرماده سپاه پرگزند که قاطع و شجاع باشد:... ثم اهل التجده والشجاعه والشخاء والسماهه...؛ فرماندهی را برگزین که دلاور، سلحشور، بخششده و بلند نظر باشد.

